

NÁVOD NA UŽÍVÁNÍ LITÉHO ANHYDRITOVÉHO POTĚRU

MFC Anhydrit 020 (025, 030)

1) VYSYCHÁNÍ A DODATEČNÉ OŠETŘOVÁNÍ POTĚRU

I z tekutého potěru se musí odpařit přebytečná, nevázaná voda - stejně jako ze všech stavebních materiálů na bázi minerálního pojiva. Aby bylo možné opatřit tekutý potěr co nejrychleji podlahovou krytinou, existují osvědčené postupy pro zajištění plynulého vysychání tekutého potěru.

VYSYCHÁNÍ

První 2 dny po pokládce je nutné potěr chránit před působením vnějších vlivů (nevětrat, zabránit průvanu, teplotami nad 25°C a přímým slunečním zářením). Po uplynutí této doby je nutné zajistit rovnoměrné a plynulé vysychání potěru. Čím rychleji lze provést výměnu vzduchu v daném prostoru, tím nižší je vlhkost vzduchu a tím lépe může tekutý potěr vysychat. Síla vrstvy potěru by měla být omezena na staticky potřebnou míru a to nejen z důvodů hospodaření. Čím je deska potěru tenčí, tím je kratší proces vysychání! Jak je uvedeno výše, je nutné zajistit nejen plynulé ale taktéž rovnoměrné vysychání potěru. Z tohoto důvodu je zakázáno povrch potěru jakkoliv zakrývat či na něm skladovat stavební materiál. Po celou dobu vysychání potěru je nutné zajistit teplotu prostředí min. 10 °C a relativní vlhkost vzduchu by neměla překročit 70% (zvláště důležité v zimním období!). Potěr nesmí zmrznout! Potěr chraňte před vysokými teplotami nad 25°C, silným průvanem či přímým osluněním, které by taktéž mohlo zapříčinit nerovnoměrné schnutí potěru. Lité anhydritové potěry nejsou určeny jako pochozí vrstva a z tohoto důvodu by měly být co nejdříve opatřeny nášlapnou vrstvou. Proces vysychání nesmí být nijak omezován a po dosažení požadované max. zbytkové vlhkosti musí být potěr zakryt finální krytinou. Při zajištění optimálních podmínek zrání potěru je potěr zpravidla do 5 - 8 týdnů vyschlý na požadovanou mez. V případě, že by měl být potěr ponechán delší dobu bez nášlapné krytiny (tj. déle než 8 týdnů) je vhodné povrch potěru dodatečně ošetřit např. penetrací. - nebo pro volbu správného postupu kontaktujte naši technickou podporu.

POSOUZENÍ A OŠETŘENÍ POVRCHU TEKUTÉHO POTĚRU

Dnes se lité anhydritové potěry běžně přebroušují. Tuto činnost zajišťuje firma provádějící pokládku potěru. Pro urychlení procesu vysychání je vhodné provést přebroušení povrchu co možná nejdříve. Před pokládkou podlahové krytiny musí být provedeno vyhodnocení kvality povrchu tekutého potěru na základě běžných zkoušek, jako např. zkouška tvrdosti povrchu - rytím, poklepem, odtrhová zkouška či zkouška přilnavosti lepidel. U tenkovrstvých podlahových krytin (PVC, vinyl, linoleum, marmoleum atd.) doporučujeme povrch potěru předem vyhladit polymercementovou stěrkou např. MFC Level 304 nebo MFC Level 320.

2) POKYNY K POKLÁDCE PODLAHOVÝCH KRYTIN, FUNKČNÍ OHŘEV POTĚRU

Před zahájením pokládky podlahové krytiny musí být potěr řádně suchý, tj. musí být dosažena max. povolená zbytková vlhkost obsažená v potěru. V případě, že tuto max. povolenou vlhkost výrobce podlahové krytiny nespecifikuje, doporučujeme řídit se dle ČSN 74 4505 - tabulka č. 8 stanovuje nejvyšší povolenou vlhkost anhydritového potěru následovně:

Kamenná či keramická dlažba	max. 0,5%
Lité podlahoviny na bázi cementu	nelze
Syntetické lité podlahoviny	max. 0,5%
Paropropustná textilie	max. 1,0%
PVC, linoleum, guma, korek	max. 0,5%
Dřevěné podlahy, parkety, lamino	max. 0,5%

U topného potěru je nutné uvedené hodnoty ještě ponížít o 0,2 % !

Pro stanovení hodnoty zbytkové vlhkosti je třeba použít CM přístroj nebo gravimetricky.

Pokud jsou v potěru přítomny trhliny, je nutné je předem vhodným způsobem sanovat např. „sešitím“ ocelovými sponami. Trhliny nesnižují užité vlastnosti potěru a nelze na ně pohlížet jako na vadu. Po řádné sanaci má potěr stejné užité vlastnosti jako potěr bez trhlin.

FUNKČNÍ OHŘEV A VYZRÁVÁNÍ POTĚRU POMOCÍ TOPENÍ PŘED POKLÁDKOU PODLAHOVÝCH KRYTIN:

U topného potěru nesmí být zapomenuto na proces postupného zvyšování teploty. I u potěru, který vyschnul za běžných podmínek (bez pomoci topení), musí být před pokládkou podlahové krytiny zapnuto topení a musí být provedeno postupné zvyšování teploty a její postupné snižování.

Již po 7 dnech po pokládce lze zahájit postupný ohřev podlahy. Je nutné zamezit šokovému navýšení teploty v potěru a proto především v zimním období je nutné místnost předem vytemperovat tak, aby rozdíl teploty potěru a zahajovací vstupní teploty topení nepřekročil 10°C. Při zapnutí podlahového topení na bázi teplé vody je nutné nastavit zahajovací vstupní teplotu na max. 25°C a teplotu denně zvyšovat po 10°C až na maximální vstupní teplotu 55°C. Tuto maximální vstupní teplotu je třeba udržovat minimálně po dobu 3 dnů (v závislosti na tloušťce potěru) bez snížení teploty v nočních hodinách. Během této doby je třeba v dané místnosti kontinuálně větrat bez vzniku průvanu (pozor na déšť). Během fáze snižování teploty je třeba vstupní teplotu snižovat postupně a to o max. 10°C denně bez nočního poklesu až na hodnotu vstupní teploty 25°C. U elektrického podlahového vytápění je nutné nastavit vstupní teplotu vždy o cca 5°C menší než požadovanou, neboť odporové dráty se zpravidla nahřívají o 5-10°C více než je nastaveno na termostatu. Kontrola vysušení potěru během maximální vstupní teploty se provede při provozu topení a to položením fólie velikosti 50 x 50 cm na plochu potěru v oblasti, kde se nacházejí vodiče topení. Okraje této fólie se připevní po celém obvodu k ploše potěru pomocí lepicí pásky. Pokud se během dalších 24 hodin neobjeví pod fólií stopy vlhkosti, je potěr suchý a teplotu lze postupně snížit až na povrchovou teplotu cca. 25°C. Po vypnutí podlahového topení je třeba chránit potěr před průvanem a příliš rychlým ochlazením! V průběhu kladení podlahové krytiny by teplota potěru neměla klesnout pod 15°C. Protože nelze vyloučit, že v době následující po ukončení ohřevu a vysoušení potěru a vlastní pokládkou podlahové krytiny nedošlo k opětovnému navlhčení podlahy, nelze upustit od měření CM přístrojem před zahájením pokládky podlahové krytiny. Místa pro měření zbytkové vlhkosti pomocí CM přístroje musí být předem stanoveny na každých 200 m², případně na každý byt určit min. tři místa měření. Předem přesné stanovení míst měření má zabránit tomu, aby nedošlo k poškození vodičů topení odebráním vzorků potěru firmou pokládající podlahovou krytinu. Body měření vlhkosti by měly zohlednit místo z hlediska vysychání potěru nejméně příznivé (např. místa s větší silou vrstvy potěru). Teplota podlahy, která byla v době pokládky podlahové krytiny, nesmí být po dobu 3 dnů po provedení pokládky krytiny změněna (popř. dodržovat pokyny výrobce pro dobu tuhnutí, příp. vytvrzení lepidel a dalších použitých materiálů). O řádně provedeném postupném ohřevu potěru učiňte zápis – Protokol postupného ohřevu.